

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนภาษาที่สามสำหรับประเทศไทยนั้น ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาหนึ่งที่ได้รับคามนิยม ปัจจุบันประมาณการได้ว่ามีผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั่วประเทศไทยไม่ต่ำกว่า 35,000 คน (ทัศนีย์ เมธาพิสิฐ.2547: 55) โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เป็นโรงเรียนหนึ่งที่จัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในแผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาญี่ปุ่น มาตั้งแต่ปีการศึกษา 2544 มีนักเรียนที่เคยเรียนภาษาญี่ปุ่นกว่า 300 คน ในจำนวนนักเรียนเหล่านั้น หลายคนประสบปัญหาการเรียนภาษาญี่ปุ่น ซึ่งผู้วิจัยมองว่าเกิดจากความไม่ถนัดทางการเรียน และน่าจะเป็นปัญหาในหลาย ๆ โรงเรียน โดยสามารถวิเคราะห์ได้จากผลการสุ่มสำรวจความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทั่วประเทศที่กำลังศึกษาภาษาญี่ปุ่นจำนวน 3,430 คน พบว่าร้อยละ 40 เท่านั้นที่มีความต้องการศึกษาภาษาญี่ปุ่นต่อในระดับอุดมศึกษา เพราะผู้เรียนส่วนใหญ่มองว่าภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่ยาก (ทัศนีย์ เมธาพิสิฐ.2547: 55)

ปัญหาความไม่ถนัดในการเรียนภาษาญี่ปุ่นนั้น ย่อมส่งผลให้การเรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นเรื่องยากลำบาก ผู้วิจัยจึงคิดว่าหากผู้เรียนได้มีโอกาสทดสอบความถนัดของตนก่อนตัดสินใจเข้าเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักตนเองทั้งด้านความสามารถในการเรียนและเจตคติที่ดีต่อการศึกษาภาษาญี่ปุ่น ดังกล่าวนี้ผู้วิจัยจึงจัดตั้งกิจกรรมชุมนุมภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่นขึ้นในปีการศึกษา 2548 เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีความสนใจจะเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในแผนการเรียนภาษาญี่ปุ่น ได้ค้นพบความถนัดของตนเอง นับตั้งแต่ปีการศึกษา 2548-2551 มีจำนวนนักเรียนรวม 75 คน ในจำนวนดังกล่าวมีนักเรียนจำนวนน้อยที่ตัดสินใจเลือกเรียนต่อแผนการเรียนภาษาญี่ปุ่นในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นที่ผ่านมา พบว่าอุปสรรคสำคัญคือข้อจำกัดด้านระยะเวลา เนื่องจากคาบกิจกรรมชุมนุมมีเพียง 1 คาบต่อสัปดาห์ ซึ่งน้อยมากเมื่อเทียบกับ

ระยะเวลาที่ผู้เรียนต้องจดจำอักษรทั้งฮิรากานะและคาตากานะให้ได้แม่นยำ รวมทั้งคำศัพท์ ไวยากรณ์พื้นฐาน และสำนวนต่าง ๆ ที่ใช้ในการสื่อสาร ประกอบกับผู้สอนไม่มีบทเรียนที่จัดทำขึ้นให้มีเนื้อหาสอดคล้องกับข้อจำกัดด้านเวลา การจัดการเรียนการสอนจึงไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ ทำให้ไม่สามารถวัดความถนัดของผู้เรียนได้ตามความมุ่งหมาย ทั้งอาจทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนภาษาญี่ปุ่นจึงได้จัดทำแบบฝึกทักษะภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน ที่มีสาระการเรียนรู้ตามระยะเวลาที่จำกัดของกิจกรรมชุมนุม โดยเฉพาะ แบบฝึกดังกล่าวแม้จะได้รับการตรวจสอบด้านภาษาและเนื้อหาจากอาจารย์ชาวญี่ปุ่นแล้วก็ตาม แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าจะมีประสิทธิภาพต่อการจัดการเรียนการสอนเพราะยังไม่เคยทดลองใช้ การวิจัยครั้งนี้จึงยังเป็นการนำแบบฝึกทักษะมาหาประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาให้มีความเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น และการสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นต่อไปในอนาคตของผู้เรียนอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาญี่ปุ่นพื้นฐานสำหรับกิจกรรมชุมนุมภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะภาษาญี่ปุ่นพื้นฐานสำหรับกิจกรรมชุมนุมภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่เลือกเรียนกิจกรรมชุมนุมภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น จำนวน 12 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น การเรียนรู้จากแบบฝึกทักษะภาษาญี่ปุ่นพื้นฐานสำหรับกิจกรรมชุมนุมภาษา

และวัฒนธรรมญี่ปุ่น ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ชื่อ “日本語で話しましょう” (พูดญี่ปุ่นกันเถอะ)

ตัวแปรตาม ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน และเจตคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น

ระยะเวลาการศึกษา

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

สมมติฐานการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะภาษาญี่ปุ่นพื้นฐานสูงกว่าเกณฑ์ 75/75
2. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นต่อไปในอนาคต

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

แบบฝึกทักษะภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน หมายถึง เอกสารประกอบการสอนภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น สำหรับกิจกรรมชุมนุมภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมสาธิต วัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครที่ใช้เฉพาะอักษรฮิรางานะ ประกอบด้วย บทสนทนาที่จำลองสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในประเทศญี่ปุ่นซึ่งมีเนื้อหาทางไวยากรณ์ คำศัพท์ จำนวน ภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น แบบฝึกอ่านและเขียนอักษรฮิรางานะ แบบฝึกทักษะการพูด แบบฝึกทางไวยากรณ์และคำศัพท์รวมทั้งกิจกรรมทางวัฒนธรรม

กิจกรรมชุมนุมภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น หมายถึง กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครเพื่อปูพื้นฐานภาษาญี่ปุ่นสำหรับศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในวันพุธ คาบเรียนที่ 7 ตั้งแต่เวลา 14.40 - 15.30 น.

ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน หมายถึง แบบฝึกทักษะภาษาญี่ปุ่นพื้นฐานสำหรับกิจกรรมชุมนุมภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/ 75 คือ

75 ตัวแรก หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนจากแบบฝึกทักษะ

ภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน โดยเฉลี่ยร้อยละ 75

75 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยรวมที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนจากแบบฝึกทักษะภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน โดยเฉลี่ยร้อยละ 75

เจตคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น หมายถึง สภาพความรู้สึทางด้านจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นจากแบบฝึกทักษะภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน ทำให้เกิดมีท่าทีหรือมีความคิดต่อการศึกษภาษาญี่ปุ่นต่อไปในระดับที่สูงขึ้น โดยทดสอบจากแบบวัดเจตคติ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แบบฝึกทักษะภาษาญี่ปุ่นพื้นฐานสำหรับกิจกรรมชุมนุมภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 เพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนต่อไป
2. นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น
3. นักเรียนมีพื้นฐานทางภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการศึกษาภาษาญี่ปุ่นในระดับสูงขึ้นไป